

MR. H. W. DE WEIJS

Interventie in domeinnamenoorlog

De nieuwe ICANN Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy

WIPO Arbitration and Mediation Center, Administrative Panel Decision, World Wrestling Federation Entertainment, Inc. vs. Michael Bosman. January 14, 2000, case no. D99-0001

In domeinnamenland is het oorlog. Door het grensoverschrijdend karakter van het Internet, waar de domeinnamen dienst doen als website-adressen, gaat het om een wereldoorlog. Voor domeinnamen wordt nogal eens veel geld betaald. De gang naar de rechter is niet altijd gemakkelijk en soms financieel vrijwel onhaalbaar voor degene die meent dat zijn domeinnaam 'gegrabd' (weggekaapt) is. Net zoals er in oorlogen verzocht kan worden om VN-interventie, zo bestaat in de strijd om domeinnamen de mogelijkheid een geschil voor te leggen aan een onderdeel van de VN: de World Intellectual Property Organization (hierna: 'WIPO'). Deze mogelijkheid is gebaseerd op de nieuwe Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy¹ van de Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (hierna: 'ICANN-policy'). Dit is een geschillenregeling met betrekking tot domeinnamen. In deze geschillen gaat het om eisers die menen een 'beter recht' te hebben op een domeinnaam dan de gedaagde die de desbetreffende domeinnaam beweerdelijk te kwader trouw heeft geregistreerd. Deze nieuwe geschillenregeling roept een nieuw soort domeinnaamjurisprudentie in het leven die het gezien haar actualiteitswaarde verdient nader besproken te worden.

In het onderstaande zal eerst worden uitgelegd wat de formele aspecten zijn van procedures gebaseerd op de ICANN-policy. Vervolgens komen de inhoudelijke gronden van de procedure aan bod. Daarna volgt een bespreking van de eerste zaak die onder de ICANN-policy is geweest: de zaak van de World Wrestling Federation tegen Michael Bosman (hierna: 'WWF-zaak'). Men dient zich te realiseren

dat het bij deze ene zaak niet is gebleven. Vele zijn gevolgd. Het voert echter te ver in dit artikel al die zaken te behandelen. Dit neemt niet weg dat er zo af en toe naar verwezen zal worden.

Achtergrond

De WIPO heeft van haar 175 lidstaten de verantwoordelijkheid gekregen voor allerlei aspecten van intellectuele eigendom, waaronder het harmoniseren van intellectuele eigendomswetgeving en procedures. De WIPO heeft dan ook een voorstel gedaan voor een geschillenregeling met betrekking tot domeinnamen. Dit voorstel heeft geresulteerd in de ICANN-policy die wordt gecoördineerd door de ICANN.² De ICANN is naar aanleiding van een White Paper van de Amerikaanse overheid in het leven geroepen om een gedeelte van de Internet infrastructuur te coördineren, waaronder de uitgifte van bepaalde domeinnamen.³ Op 29 november 1999 heeft de ICANN de WIPO erkend als 'dispute-resolution provider', hetgeen erop neerkomt dat de WIPO de geschillenregeling uitvoert.⁴ Kort daarna is de eerste procedure onder de ICANN-policy aangevangen. Dit heeft geresulteerd in de eerste beslissing onder de ICANN-policy op 14 januari 2000 in de WWF-zaak. Tot eind augustus van dit jaar zijn al 1162 van dit soort zaken aanhangig gemaakt bij de WIPO. Redenen waarom zoveel procedures bij de WIPO gestart worden zijn waarschijnlijk de deskundigheid van het panel, de effectiviteit van de uitspraak, de afwezigheid van verplichte procesvertegenwoordiging, de relatief lage kosten, de relatief snelle afhandeling,⁵ de gebruiksvriendelijkheid van de procedure en duidelijkheid ten aanzien van bevoegdheid.

Formaliteitenprocedure

De ICANN-policy is alleen van toepassing op .com, .org of .net domeinnamen en op enkele exotische country-code toplevel domeinnamen, zoals .nu en .tv, maar bijvoorbeeld niet op .nl. Een zaak kan betrekking hebben op meerdere domeinnamen zolang deze maar door dezelfde deposant zijn geregistreerd. Doordat er geen verplichte procesvertegenwoordiging geldt, is de procedure laagdrempelig. Geheel in lijn met het onderwerp van de procedure zijn eisers verplicht hun klacht zowel schriftelijk als elektronisch bij de WIPO in te dienen.⁶ Het is opvallend welke prominente rol e-mail in deze procedures speelt.⁷

Eisers staan slechts twee vorderingen ter beschikking: de verwijdering van de domeinnaam en de overdracht van de domeinnaam aan eiser. In deze procedures bestaat derhalve geen mogelijkheid schadevergoeding te eisen. In hun klacht bij de WIPO kunnen eisers kiezen voor een panel dat bestaat uit één persoon of een panel dat bestaat uit drie personen. Gedaagde kan eisers keuze voor één persoon overrulen door zelf voor een driepersonspanel te kiezen. Bij een éénpersoonspanel kiest de WIPO een panellid uit haar lijst.⁸ Bij een driepersonspanel kunnen partijen hun voorkeur voor bepaalde panelleden opgeven waarna de WIPO het panel aanwijst. Indien gedaagde verweer wil voeren tegen de klacht van eiser, dient hij dit te doen binnen twintig dagen nadat hij kennis heeft genomen van de klacht. De procedure is voorts gebonden aan verschillende andere formele vereisten, onder andere ten aanzien van verificatie en kennisgeving. Aan de naleving hiervan wordt in de uitspraken de nodige aandacht besteed. De procedures vinden overigens in principe plaats zonder dat partijen in persoon gehoord worden.

Een interessante vraag is op basis van welke regels of welk rechtsstelsel het panel het geschil vervolgens beoordeelt. In de Rules for the Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (hierna: 'de Rules') staat dat het panel de zaak beslist in overeenstemming met de ICANN-policy, de Rules en elk recht of rechtsbeginsel dat het panel van toepassing acht. Per uitspraak weegt het panel dus af naar welk recht zij de verschillende begrippen uitlegt. In de WWF-zaak is de rechtskeuze bijvoorbeeld als volgt bepaald. Omdat zowel eiseres als gedaagde gevestigd c.q. woonachtig zijn in de Verenigde Staten van Amerika, en omdat volgens het panel de Amerikaanse rechterlijke instanties al veel ervaring hebben op dit gebied, kiest het panel in deze zaak voor de regels en principes zoals neergelegd in Amerikaanse beslissingen.

Als het panel de vordering toewijst, dient de overdracht of verwijdering van de domeinnaam binnen tien dagen te worden bewerkstelligd door de Internet Service Provider (hierna: 'ISP'), tenzij gedaagde het geschil alsnog bij de gewone rechter aanbrengt; het starten van een dergelijke procedure heeft schorsende werking. Deze constructie waarbij de ISP de beslissing uitvoert, kan ingewikkelde executieproblemen voorkomen, zoals we die kennen uit eerdere Nederlandse uitspraken waarin de President van de Rechtbank overdracht van een domeinnaam gelastte.⁹

De proceskosten worden in beginsel gedragen door eiser, tenzij gedaagde kiest voor een driepersonspanel in plaats van een éénpersoonspanel. Alsdan draagt gedaagde de helft van de daarmee gepaard gaande kosten. Voor een standaardprocedure betaalt eiser 1500 USD, waarvan 1000 USD bestemd is voor het éénpersoonspanel en 500 USD voor de WIPO. Deze kosten zijn hoger wanneer er meer dan vijf domeinnamen in het geding zijn of als er een driepersonspanel over de zaak beslist.¹⁰

Alle beslissingen worden in principe gepubliceerd op een publiekelijk toegankelijke website.¹¹ Het staat overigens zowel eiser als gedaagde vrij alsnog de gang naar de gewone rechter te maken, waarbij de keuze voor een rechter contractueel beperkt is.¹²

Inhoud procedure

In artikel 4 onder a van de ICANN-policy wordt de inhoudelijke kern van de procedure weergegeven. Dit artikel schrijft voor dat een eiser altijd dient te stellen en te bewijzen dat aan de navolgende voorwaarden is voldaan:

- 1 de domeinnaam zoals geregistreerd door gedaagde is identiek of toont verwarringwekkende gelijkheid met een (dienst)merk waartoe eiser gerechtigd is;
- 2 gedaagde heeft geen recht op of gerechtvaardigd belang bij de domeinnaam;
- 3 de domeinnaam is te kwader trouw geregistreerd en gebruikt.

Slechts als aan elk van de drie voorwaarden is voldaan, kan de vordering toegewezen worden.

Ad 1: De vraag die deze voorwaarde oproept, is of het per se moet gaan om een merk waarvan eiser eigenaar is. De letterlijke tekst van de eerste voorwaarde onder artikel 4 onder a – '[...] a trademark or service mark in which the complainant has rights' – doet vermoeden dat er ruimte is voor andere rechthebbenden dan de eigenaar van een merk: er staat immers niet dat het *eigendomsrechten* op merken moet betreffen. Bestaat de mogelijkheid voor een

Interventie in domeinnamenoorlog

licentienemer om een procedure te starten? Een andere belangrijke vraag is of alleen *merkgerechtigden* een beroep kunnen doen op de ICANN-policy. Hoe zit het bijvoorbeeld met handelsnamen of eigennamen (de naam van een natuurlijk persoon) die zijn 'gegrabd'? Kunnen rechthebbenden op zulke namen ook op grond van de ICANN-policy overdracht van de domeinnaam bewerkstelligen? In verschillende Nederlandse domeinnaamzaken zijn eisers die geen merk hadden toch succesvol opgetreden tegen het 'grabben' van domeinnamen op grond van hun handelsnaam of hun eigenaam.¹³ Of dit ook mogelijk is onder de ICANN-policy is niet geheel duidelijk. Enerzijds blijkt uit WIPO's Final Report on the Internet Domain Name Process,¹⁴ waarop de ICANN haar Policy heeft gebaseerd, dat eisers merk in de zin van artikel 4 onder a van de Policy niet noodzakelijkerwijs geregistreerd hoeft te zijn. Anderzijds kan uit genoemd rapport worden afgeleid dat het de intentie van de WIPO was eigennamen en handelsnamen (nog) niet onder de geschillenregeling te laten vallen, mede gezien de geringe harmonisatie in de bescherming van handelsnamen en eigennamen en gezien het feit dat de meeste procedures zich toch toe zouden spitsen op merkrechten.¹⁵ Bovendien geeft de WIPO in haar aankondiging van het Second WIPO Internet Domain Name Process¹⁶ aan dat de vraag nog beantwoord dient te worden of domeinnaamregistraties te kwader trouw ook aangepakt kunnen worden met een beroep op intellectuele eigendomsrechten anders dan merkenrechten. Daarbij denkt de WIPO bijvoorbeeld aan eigennamen (van beroemdheden) of namen van intergouvernementele organisaties. In verschillende uitspraken onder de ICANN-policy zijn eiseressen zoals Julia Roberts (actrice)¹⁷ en Jeanette Winterson (schrijfster)¹⁸ bij de WIPO succesvol opgetreden tegen een domeinnaam op grond van hun eigenaam.¹⁹ De daarbij gehanteerde constructie was in deze gevallen dat een ongeregistreerd *common law* merkrecht aangenomen werd. Deze procedures werden onder het recht van de Verenigde Staten van Amerika respectievelijk Engeland beslecht. Het is dus nog maar de vraag hoe een ICANN-procedure gebaseerd op een handelsnaam of eigenaam onder Nederlands recht uitpakt. Op grond van het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat enige verruiming van het begrip '(dienst)merk' in de zin van artikel 4 van de ICANN-policy wel mogelijk lijkt. Toekomstige procedures zullen ons leren hoeveel ruimte er precies in zit.

Ad 2: De tweede voorwaarde houdt in dat de gedaagde geen recht of gerechtvaardigd belang heeft

ten aanzien van de domeinnaam. In artikel 4 onder c van de ICANN-policy wordt (niet-limitatief) aangegeven wat een gedaagde zou kunnen aanvoeren ter verdediging. Voorbeelden hiervan zijn:

- het gebruik of voorbereidende handelingen van gebruik van de domeinnaam in combinatie met het te goeder trouw aanbieden van diensten of producten;
- het genieten van algemene bekendheid onder de domeinnaam;
- het rechtmatige niet-commerciële gebruik van de domeinnaam zonder het commerciële oogmerk consumenten te misleiden of het merk van de eiser te beschadigen.

Ad 3: De derde en laatste inhoudelijke voorwaarde is het bewijs dat gedaagde de domeinnaam te kwader trouw heeft geregistreerd én te kwader trouw heeft gebruikt.²⁰ In artikel 4 onder b van de ICANN-policy wordt op deze derde voorwaarde een belangrijke toelichting gegeven die hieronder geparafraseerd wordt.

Van *registratie en gebruik* te kwader trouw kan onder andere sprake zijn in een of meer van de navolgende gevallen:

- wanneer de omstandigheden erop wijzen dat gedaagde de domeinnaam voornamelijk heeft geregistreerd om die te verkopen, te verhuren of anderszins over te dragen aan eiser die eigenaar van het merk is of aan een concurrent van eiser tegen een bedrag dat hoger is dan de out-of-pocketkosten die direct gerelateerd zijn aan de registratie van de domeinnaam;
- wanneer gedaagde de domeinnaam heeft geregistreerd om de eigenaar van het merk te weerhouden van de opneming van het merk in de domeinnaam, mits gedaagde zulks doet in een bepaald (zich herhalend) patroon;
- wanneer gedaagde de domeinnaam voornamelijk heeft geregistreerd met als doel de bedrijfsvoering van een concurrent te schaden;
- wanneer gedaagde door het gebruik van de domeinnaam opzettelijk met commerciële bedoelingen heeft getracht internetgebruikers naar diens eigen site te lokken door het scheppen van gevaar voor directe of indirecte verwarring met het merk van eiser.²¹

Deze verhelderende opsomming komt de harmonisatie van de beslissingen over dit onderwerp zeker ten goede.

Interventie in domeinnamenoorlog

World Wrestling Federation-zaak

Eiseres in de WWF-zaak is een Amerikaanse vennootschap. Zij vordert overdracht van de domeinnaam *worldwrestlingfederation.com* die gedeponneerd is door gedaagde, Michael Bosman, een natuurlijk persoon woonachtig in Amerika.

Eiseres heeft in 1985 en in 1989 het dienstmerk respectievelijk het warenmerk 'World Wrestling Federation' geregistreerd bij het Amerikaanse Octrooi- en Merkenbureau voor een periode van twintig jaar. Zij heeft haar dienstmerk geregistreerd en daadwerkelijk gebruikt voor het verzorgen van sport- c.q. worstevenementen, zoals op haar website *wwf.com* valt te zien. Drie dagen nadat gedaagde de litigieuze domeinnaam heeft geregistreerd heeft hij eiseres hiervan per e-mail op de hoogte gesteld. In deze e-mail deelt gedaagde eiseres fijntjes mee dat het voornaamste doel van deze registratie was de domeinnaam te verkopen, verhuren of anderszins over te dragen aan eiseres voor een bedrag dat meer zou bedragen dan de out-of-pocketkosten van gedaagde. Enkele weken later ontvangt eiseres weer een e-mail van gedaagde waarin deze laatste stelt dat cybersquatting-zaken bedrijven vaak duizenden dollars aan juridische bijstand, verspilde tijd en energie kosten. Gedaagde biedt eiseres de domeinnaam dan ook te koop aan voor een bedrag van 1.000 USD. Partijen hebben daarna getracht een schikking te bereiken, evenwel zonder succes.

Eiseres start een procedure bij de WIPO op grond van de ICANN-policy. In haar klacht bij de WIPO kiest eiseres ervoor de zaak door een éénpersoonspanel te laten beslechten. In deze procedure heeft gedaagde geen verweer gevoerd waardoor de zaak uiteindelijk bij verstek is geweest.

Aan de inhoudelijke voorwaarden waaraan eiseres dient te voldoen, wordt als volgt voldaan. Gezien de World Wrestling Federation merken van eiseres levert het bewijs van de eerste voorwaarde – de gelijkens tussen het merk van eiseres en de domeinnaam – geen enkel probleem op. Ten aanzien van de tweede voorwaarde – geen recht of gerechtvaardigd belang van gedaagde bij de domeinnaam – merkt het panel het volgende op. Gedaagde heeft geen website ontwikkeld onder de domeinnaam en ook is niet gebleken van enig ander gebruik te goeder trouw van de domeinnaam. Daaraan voegt het panel toe dat niet is gebleken dat de domeinnaam een bijnaam is van gedaagde of een naam van een huisdier van gedaagde of dat de domeinnaam op enige andere wijze gerelateerd is aan een gerechtvaardigd belang van gedaagde. Sinds deze uitspraak doen gedaagden er dus verstandig aan hun hond de domeinnaam in kwestie te

geven. De dierenhaters onder de gedaagden kunnen zichzelf een nieuwe bijnaam geven. Een bijnaam als Julia Roberts is misschien zo gek nog niet, maar het staat wel ver van de realiteit af te verdedigen dat al je vrienden je aanspreken met 'World Wrestling Federation.'

Met betrekking tot de derde voorwaarde – registratie en gebruik te kwader trouw – staat buiten kijf dat de registratie van de domeinnaam voldoet aan de voorwaarde van *registratie* te kwader trouw gezien gedaagdes uitlatingen in eerdergenoemde e-mails. Met het oog op het tweede gedeelte van de derde voorwaarde luidt de vraag of gedaagde de domeinnaam ook te kwader trouw heeft *gebruikt*. Gedaagde heeft namelijk geen website onder de domeinnaam gevoerd. Echter, in artikel 4 onder b van de ICANN-policy wordt het enkele aanbod van gedaagde aan eiseres om de domeinnaam te kopen voor een bedrag dat de out-of-pocketkosten overstijgt, al beschouwd als *gebruik* te kwader trouw van de domeinnaam. Daarmee is dus voldaan aan de derde voorwaarde. Een gedaagde zou mijns inziens ook te gemakkelijk de dans kunnen ontspringen als in een geval als dit niet tot gebruik te kwader trouw zou kunnen worden geconcludeerd.

Het panel haalt ter ondersteuning van deze beslissing enige relevante Amerikaanse jurisprudentie aan met betrekking tot gebruik te kwader trouw. Deze uitspraken betreffen telkens een gedaagde die – net als bijvoorbeeld Name Space in Nederland – handel drijft in domeinnamen. Ook in deze Amerikaanse uitspraken was gedaagdes intentie de domeinnaam te verkopen voldoende om te kunnen worden gekwalificeerd als gebruik.²² De vraag naar het begrip gebruik klemt te meer wanneer gedaagde de domeinnaam niet aan eiser te koop aanbiedt, maar de domeinnaam slechts geregistreerd heeft en daarmee een merkhouders het gebruik van de desbetreffende domeinnaam ontzegt. In Nederland bestaat nog steeds geen eenduidigheid over de vraag of de enkele registratie van een domeinnaam 'gebruik' inhoudt in de zin van de Benelux Merkenwet artikel 1A lid 1.²³

Uiteindelijk concludeert het panel dat de domeinnaam zoals geregistreerd door gedaagde identiek is aan het merk van eiseres, dat gedaagde geen recht of gerechtvaardigd belang heeft bij de domeinnaam en dat de domeinnaam door gedaagde te kwader trouw is geregistreerd en gebruikt. Omdat eiseres er derhalve in geslaagd is toereikend bewijs te leveren voor de drie inhoudelijke voorwaarden (en bij afwezigheid van betwisting hiervan) wijst het panel de vordering toe. Het panel gelast de registratie van de domeinnaam over te dragen aan eiseres.

Interventie in domeinnamenoorlog

Gebondenheid aan de ICANN-policy?

De voordelen van de hierboven beschreven procedure voor een eiser spreken voor zich, maar waarom zou een gedaagde zich geroepen voelen mee te werken aan een procedure onder de ICANN-policy? De gedaagde in kwestie heeft de domeinnaam *worldwrestlingfederation.com* destijds geregistreerd door een registratieovereenkomst af te sluiten met een Australische ISP.²⁴ Om domeinnamen te kunnen uitgeven dienen ISP's geregistreerd te zijn bij de ICANN, de coördinator achter deze uitgifte. Dit brengt voor ISP's de verplichting met zich mee ervoor te zorgen dat de ICANN-policy opgelegd wordt aan deposanten van domeinnamen. Door akkoord te gaan met de (registratie)overeenkomst of de bijbehorende algemene voorwaarden heeft de deposant van een domeinnaam zich dus contractueel gebonden aan de ICANN-policy en daarmee aan de uitspraken die hieruit voortvloeien.²⁵ In het eerste artikel van de ICANN-policy wordt het verwijzingsmechanisme vervolgens gecompleteerd door een verwijzing naar de regels voor een eventuele procedure. Dit zijn de Rules en de aanvullende regels zoals opgesteld door de desbetreffende instantie – zoals de WIPO – waarbij de procedure aanhangig gemaakt wordt.²⁶ In dit geval had de Australische ISP zich ten tijde van de registratie van de litigieuze domeinnaam nog niet gebonden aan de ICANN-policy. De ISP had echter wel een eenzijdig wijzigingsbeding opgenomen waardoor hij eenzijdig de ICANN-policy van toepassing kon verklaren of in de plaats kon stellen van zijn eigen 'Dispute Policy' waaraan deposant zich wel had gebonden. Voor deposant, gedaagde in deze zaak, was er volgens de registratieovereenkomst slechts één remedie tegen de gebondenheid aan de gewijzigde Dispute Policy, namelijk het verzoek de domeinnaam te laten verwijderen. Het niet verzoeken om verwijdering leidde dus tot gebondenheid van de deposant aan de ICANN-policy. Een detail is dat de desbetreffende ISP op 1 december 1999 de ICANN-policy heeft aanvaard en deze waarschijnlijk onmiddellijk van toe-

passing heeft verklaard in haar registratieovereenkomsten en dat eiseres een dag later, op 2 december 1999, haar klacht heeft ingediend bij de WIPO. Dit riekt naar een zogenaamd één-tweetje. Overigens had de gedaagde de domeinnaam waarschijnlijk nog wel tijdens de procedure kunnen laten verwijderen waardoor hij niet gebonden zou zijn aan de registratieovereenkomst en de Policy. Waarschijnlijk wilde gedaagde dit echter niet omwille van de schikkingsonderhandelingen omdat hij dan immers geen domeinnaam meer zou hebben om over te onderhandelen.

Aard procedure

Nu in het bovenstaande duidelijk is geworden hoe de procedure in elkaar steekt en waarom partijen gebonden zijn aan de ICANN-policy, rest de laatste vraag naar de aard van de procedure. Hoewel de nieuwe taak van dispute-resolution provider wordt uitgevoerd door het WIPO *Arbitration and Mediation Center*, kan deze naam tot verwarring leiden. De procedure is namelijk geen arbitrage of mediation in de betekenis die in Nederland aan deze begrippen wordt toegekend. De procedure is waarschijnlijk het best te vergelijken met een vorm van zelfregulering die resulteert in een beslissing die het meest weg heeft van bindend advies.²⁷

Ten slotte

In het bovenstaande is mede aan de hand van de eerste uitspraak onder de ICANN Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy besproken hoe een procedure onder deze Policy in elkaar steekt. De ICANN-policy zorgt voor een nieuw soort interessante jurisprudentie. De websites van de WIPO en de ICANN zijn zeer lezenswaardig en zijn echte aanraders voor wie het strijdtoneel van de domeinnamenoorlog niet wil missen.²⁸

Mr. H.W. de Weijs is advocaat te Amsterdam.

Interventie in domeinnamenoorlog

- 1 Zie voor de Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy: <http://www.icann.org/udrp/udrp-policy-24oct99.htm> en voor de regels volgens welke de procedures dienen te worden gevoerd: Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy: <http://www.icann.org/udrp/udrp-rules-24oct99.htm>.
- 2 Op 26 augustus 1999 heeft het ICANN de Policy aanvaard en op 24 oktober 1999 heeft het ICANN vervolgens de tekst van de verschillende documenten goedgekeurd.
- 3 Het ICANN is in november 1998 in het leven geroepen naar aanleiding van de 'White Paper' waarin de Amerikaanse overheid aangaf dat er behoefte bestond aan een op consensus gebaseerd technisch management van de infrastructuur van het Internet, waaronder de domeinnamen. In dit White Paper heeft de Amerikaanse overheid ook het WIPO verzocht om te rapporteren over o.a. de mogelijkheid van geschillenbeslechting in domeinnaam-merk zaken. Het WIPO heeft daartoe, na een uitgebreide internationale consultatieperiode (nagenoeg) de in dit artikel beschreven geschillenregeling voorgesteld.
- 4 Na het WIPO zijn tot op heden (27 september 2000) door het ICANN goedgekeurd als 'Approved Providers for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy': CPR Institute for Dispute Resolution, Disputes.org/eResolution Consortium en het National Arbitration Forum. Een lijst van deze 'approved providers' wordt bijgehouden op <http://www.icann.org/udrp/approved-providers.htm>.
- 5 Als er zich geen bijzondere omstandigheden voordoen, wordt een beslissing genomen binnen 40-45 dagen na ontvangst van de klacht.
- 6 Zie <http://arbiter.wipo.int/domains/filing/index.html>.
- 7 Zie hiervoor o.a. de artikelen 2 (communications), 3 (complaint) en 5 (response) van de Rules en in de Supplemental Rules for Uniform Domain name Dispute Resolution Policy van bijvoorbeeld het WIPO zoals te vinden op <http://arbiter.wipo.int/domains/rules/supplemental.html>.
- 8 Voor de nieuwsgierige lezers: zie <http://arbiter.wipo.int/domains/panel/panelists.html> voor de lijst met panelleden en hun kwalificaties.
- 9 Bijvoorbeeld in Unilever/ Name Space, Pres. Rb. Amsterdam 7 april 2000, *IER* 2000, p. 151.
- 10 <http://arbiter.wipo.int/domains/fees/index.html>.
- 11 Zie <http://arbiter.wipo.int/domains/decisions/index.html>.
- 12 Zie artikel 4 sub k van de Policy.
- 13 Zie bijvoorbeeld Albert Heijn e.a./Name Space, Pres. Rb. Amsterdam 13 juli 2000, *Mediaforum* 2000/9, p. 318 m. nt. Dirk J.G. Visser.
- 14 Zie paragrafen 149-150 van dit rapport, dat is te vinden op <http://wipo2.wipo.int/process1/report/finalreport.html>.
- 15 Zie paragrafen 165-168 van dit rapport.
- 16 Dit volgt op het eerder verschenen Report on the First WIPO Domain Name Process, gepubliceerd in april 1999. Het Second Process betreft een tweede consultieronde georganiseerd door het WIPO waarin de aandacht uitgaat naar problemen die gesignaleerd worden in de domeinnaamprocedures. Dit proces dient te resulteren in een uiteindelijk rapport dat halverwege 2001 gepubliceerd moet worden. Zie <http://wipo2.wipo.int/process2/index.html>.
- 17 WIPO Arbitration and Mediation Center, Administrative Panel Decision: Julia Fiona Roberts vs. Russell Boyd, Case No. D2000-0210.
- 18 WIPO Arbitration and Mediation Center, Administrative Panel Decision: Jeanette Winterson vs. Mark Hogarth, Case No. D2000-0235.
- 19 Zie bijvoorbeeld voor een uitspraak van een andere approved provider dan het WIPO over een handelsnaam: Decision of the National Arbitration Forum; Cedar Trade Associates Inc. vs. Greg Ricks, 25 februari 2000, No. FA 0002 000093633. In deze uitspraak werd een handelsnaam (BuyPC.com) als een merk gekwalificeerd in de zin van de Policy.
- 20 In deze uitspraak worden verschillende documenten aangehaald waarin het dubbele kwader-trouwwereiste wordt voorgeschreven. Genoemd worden: de wetsgeschiedenis, het WIPO rapport (Final Report, zie voetnoot 13), de DNSO-aanbevelingen en de aanbevelingen van de registrar-groepen (de ISP's) en het Second Staff Report on Implementation Documents for the Uniform Dispute Resolution Policy.
- 21 Vrij vertaald, net als de overige termen en zinsneden in dit artikel.
- 22 Zie met betrekking tot de gedragingen van een domeinnaam-makelaar ook WIPO Arbitration and Mediation Center, Administrative Panel Decision: J. Crew vs. crew.com, Case No. D2000-0054.
- 23 Zie bijvoorbeeld twee tegengestelde uitspraken: KLM/Alitalia, Pres. Rb. Arnhem 25 oktober 1999, *IER* 2000, p. 148, waar de enkele registratie wel werd beschouwd als gebruik in het economisch verkeer in de zin van artikel 13 A lid 1 onder d BMW en Ariël, Pres. Rb. Amsterdam 24 februari 2000, *IER* 2000, p. 150, waarin de enkele registratie niet werd gekwalificeerd als gebruik in het economisch verkeer in de zin van artikel 13 A lid 1 onder d BMW.
- 24 In sommige gevallen registreert de deposant de domeinnaam niet via een ISP maar via een andere organisatie; door welke dezelfde hier relevante juridische constructie gehanteerd wordt.
- 25 Voorgaande wordt ook duidelijk beschreven door S. de Wit in *IER* 2000, p. 161 in een noot onder dezelfde uitspraak (WIPO Arbitration and Mediation Center, Administrative Panel Decision, World Wrestling Federation Entertainment, Inc. vs. Michael Bosman. Case No. D99-0001). Zie voor een artikel over de toepasselijkheid van algemene voorwaarden van Nederlandse providers: Wolter Wefers Bettink, *Domeinnamen en algemene voorwaarden van providers*, *Contracteren* 2000/2, p. 46-48.
- 26 Zie <http://www.icann.org/udrp/udrp-rules-24oct99.htm> en <http://arbiter.wipo.int/domains/rules/supplemental.html>.
- 27 In de overeenkomst tussen de ISP en deposant wordt de bindend-adviesclausule opgenomen op grond waarvan het bindend advies later kan worden gevraagd in een geschil tussen deposant en een derde, de partij die dan optreedt als eiser.
- 28 Zie www.wipo.org en www.icann.org.